

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۷/۱۱

مرکز مطالعات ستراتیژیک و منطقی

هیئت رهبری پارلمان افغانستان برگزیده شد

از افتتاح رسمی ولسی جرگه توسط رئیس جمهور کشور، نزدیک به دو ماه، می گذرد. متأسفانه این مجلس طی دو ماه گذشته مصروف کشمکش بخاطر انتخاب رئیس و هیئت اداری خود بود؛ تا اینکه هفته گذشته موفق به انتخاب رئیس و معاونین خویش گردید؛ منشی و معاون منشی نیز بعد از پنج روز تأخیر بالاخره به تاریخ ۱۶ سرطان انتخاب گردیدند.

پس از زد و بند های طولانی، میر رحمان رحمانی نماینده مردم پروان، بعد از چهار بار رأی گیری برسر انتخاب ریاست مجلس، روز شنبه هفته گذشته به حیث رئیس ولسی جرگه، برای پنج سال آینده انتخاب شد. پیش از این نیز میر رحمان رحمانی در مقابل رقیبش کمال ناصر اصولی نماینده مردم خوست از میان ۲۴۶ رأی دهنده با اخذ ۱۲۳ رأی، از طرف عطا محمد دهقان پور، رئیس مؤقت مجلس، به حیث رئیس ولسی جرگه اعلام گردیده بود؛ اما طرفداران کمال ناصر اصولی این نتیجه را نپذیرفته و در نتیجه به جنجال های لفظی و فیزیکی هواداران آقای رحمانی و اصولی انجامید. پس از هفته ها تأخیر و گفتگو و مذاکرات و مشوره، دور دوم و سوم انتخابات ریاست مجلس در میان اشخاص دیگری صورت گرفت، که هیچ کدام از کاندیدان موفق به اخذ آرای لازم کرسی ریاست مجلس نگردیدند. بر بنیاد ماده هشتم اصول و ضوابط داخلی پارلمان افغانستان، نمایندگان پارلمان برای بار چهارم میان میر رحمان رحمانی و خان محمد وردک که بیشترین آرای سه دور انتخابات قبلی را اخذ نموده بودند، رأی گیری صورت گرفت که در نتیجه میر رحمان رحمانی، در مقابل ۹۶ رأی خان محمد وردک، با اخذ ۱۳۶ رأی، برنده اعلان گردید. همچنین بعد از سه مرحله انتخابات برای انتخاب هیئت اداری ولسی جرگه، امیر خان یار با اخذ ۱۳۱ رأی به حیث معاون اول و احمد شاه رمضان با اخذ ۱۱۹ رأی به صفت معاون دوم ولسی جرگه معرفی شدند. تحلیل این هفته را به بیوگرافی مختصر رئیس و معاونین نو منتخب ولسی جرگه اختصاص داده ایم.

میر رحمان رحمانی از ولادت تا جنرالی

میر رحمان رحمانی فرزند حاجی قلندر خان در سال ۱۳۴۱ هجری شمسی در ولسوالی بگرام ولایت پروان در یک خانه متوسط متولد گردیده است وی در سال ۱۳۵۸ هجری شمسی از لیسه بگرام فارغ گردیده است.

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالی د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولی

آقای رحمانی تحصیلات عالی خود را در خارج از کشور در پوهنتون نظامی روسیه به سر رسانیده در سال ۱۳۶۱ هجری شمسی از رشته نظامی این پوهنتون فارغ گردیده است. از سال ۱۳۶۱ الی ۱۳۶۵ هجری شمسی در شورای وزیران حکومت وقت (ببرک کارمل) اجرای وظیفه نموده و در دوران داکتر نجیب الله رئیس جمهور اسبق در صفوف اردو وظیفه انجام داده است. در دوران حکومت مجاهدین به عنوان قومندان کندک محافظ لوی جنرال بابه جان؛ برادرش که در رژیم وابسته به شوروی سابق یک قومندان ارشد نظامی بود، انجام وظیفه نموده است. پس از آنکه ولایت کابل توسط گروه طالبان تصرف گردید، میر رحمان رحمانی همراه با برادرش جنرال بابه جان، کابل را ترک گفته در جبهه مقاومت با شهید احمد شاه مسعود پیوستند، در آغاز دوره مؤقت به رهبری حامد کرزی رئیس جمهور سابق افغانستان، در صفوف قوای مسلح کشور قرار گرفته و تا رتبه جنرالی رسید. در آخرین سالهای خدمتش، به عنوان قومندان فرقه ۴۰ بگرام ایفای وظیفه می نمود که با استفاده از این موقعیت خود را از لحاظ مالی تقویت نموده پس از آن، اردو را ترک و به تجارت پرداخت.

از میدان تجارت تا کرسی پارلمان

میر رحمان رحمانی قبل از آنکه به دور شانزدهم ولسی جرگه راه یابد یکی از تاجران و سرمایه داران سرشناس میان مردم، خصوصاً اهالی پروان بوده است. آقای رحمانی که از بزرگترین سرمایه داران افغانستان است اکثریت سرمایه خویش را از طریق حمل و نقل و قرار داد های مواد سوخت با امریکائیان، ناتو و دولت افغانستان اندوخته است. گفته می شود که در این راستا، پسرش حاجی اجمل رحمانی که تحصیل کرده پوهنتون امریکائی در لندن و وکیل دوره هفدهم پارلمان نیز می باشد، نقش مهمی داشته است. ارتباط ترجمانی و تحصیلات خارجی وی باعث شد که توجه خارجیین را جلب نموده برای سالهای مدیدی قرار داد های کلان قطعات نظامی امریکا و ناتو را در میدان هوایی بگرام بدست آرد.

میر رحمان رحمانی قبل از ریاست ولسی جرگه ضمن فعالیت های تجارتي و اقتصادی خویش رئیس شورای اجتماعی مردم بگرام ولایت پروان، رئیس اتاق تجارت و صنایع ولایت پروان، رئیس کمیسیون اقتصادی ولسی جرگه و عضو گروه دوستی افغانستان و عربستان نیز بوده است. بر بنیاد خبرگزاری آژانس باخترا در اول حمل سال ۱۳۹۲ هجری شمسی مشاجره لفظی ای که بین میر رحمان رحمانی و فردوس فرزند خواجه نبی قومندان در شهر چاریکار صورت گرفته بود، به درگیری مسلحانه انجامید و در نتیجه این درگیری سه فرد ملکی کشته شده و یک تن نیز زخمی شده بود.

علی رغم اینکه مخالفان آقای رحمانی می گویند آقای رحمانی فاقد صلاحیت های رهبری بوده و فقط با استفاده از پول و زور به ریاست ولسی جرگه رسیده است، هواداران آقای رحمانی وی را یک شخص خیر خواه می دانند که با پول شخصی خودش ده ها مسجد و مدرسه را در مربوطات پروان اعمار، و چندین چوک و جاده را درین ولایت باز سازی نموده است. خودش نیز ادعا دارد که (چوک ولایت) پروان را همراه با بعضی جاده های دیگر درین ولایت از سرمایه ی شخصی خودش ساخته است.

میر رحمان رحمانی در مصاحبه با یکی از رسانه ها می گوید که قبلاً وابسته به حزب دموکراتیک خلق افغانستان بوده؛ حزبی که سقوط کرده و طرفدار ندارد، و اضافه می کند که حالا مستقل و منسوب به تمام مردم افغانستان می باشد. آقای رحمانی همانطوریکه در داخل پارلمان موافقان و مخالفان خود را دارد، در درون جامعه نیز تعدادی از مردم وی را بنا بر سابقه ی چپی اش به دیده شک و تردید می نگرند در حالیکه تعدادی دیگر، انتخاب وی به عنوان رئیس پارلمان را به خیر مردم و مملکت می دانند. عملکرد صد روز اول آقای رحمانی در پارلمان نشان خواهد داد که حق با کدام دسته است.

معاونان ولسی جرگه

امیر خان یار معاون اول ولسی جرگه در دور هفدهم پارلمان افغانستان، زاده سال ۱۳۵۳ هجری شمسی قلعه اخوند ولسوالی کامه از ولسوالی های مرزی ولایت ننگرهار می باشد. امیر خان یار از یک انیستیتیوت انجیری در پاکستان سند فراغت حاصل نموده و بیشتر در مؤسسات خارجی کار نموده است.

امیر خان قبل از اینکه به مجلس دوره شانزدهم نمایندگان راه یابد رئیس عمومی مؤسسه YAAR، مدیر اداری مؤسسه انترنشنل STI، مدیر پروگرام ساحوی مؤسسه SERVE نیز بوده است. وی در دور شانزدهم ولسی جرگه به عنوان معاون دوم مجلس و عضو کمیسیون مالی و بودیجه ایفای خدمت نموده و عموماً از استعداد بالای کاری برخوردار است. در دوران جهاد سابقه عضویت با حزب اسلامی افغانستان به رهبری انجینر حکمتیار را دارد اما در سال های اخیر در کنار سیاست، در میدان تجارت نیز خوب درخشیده است. وی با اخذ ۱۳۱ رأی به حیث معاون اول ولسی جرگه برگزیده شده است.

احمد شاه رمضان نماینده مردم ولایت بلخ در دوره های شانزده و هفده ولسی جرگه، در سال ۱۳۴۸ هجری شمسی در یک خانواده ثروتمند و پرنفوذ در ولایت بلخ تولد شده است. وی سند لیسانس را از تاشکند؛ پایتخت

ازبکستان در رشته انجیر بدست آورده و با اخذ ۱۱۹ رأی به معاون دوم ولسی جرگه در دور ۱۷ پارلمان برای یک سال انتخاب شده است. پیش از این احمد شاه رمضان بعنوان عضو انتسابی مجلس سنا در دور شانزدهم شورای ملی و عضو کمیسیون مالی در دور شانزدهم ولسی جرگه افغانستان نیز ایفای خدمت نموده است. احمد شاه رمضان با محمد محقق رهبر حزب وحدت اسلامی مردم افغانستان ارتباط نزدیک داشته از مدت بیست سال به این طرف مصروف تجارت نیز می باشد. وی در سال ۱۳۹۲ هجری شمسی حین سفر به کابل، میان پل خمی و ولسوالی دوشی مورد سوء قصد توسط ماین کنار جاده قرار گرفت، اما جان به سلامت برد. درین حادثه دو تن از محافظینش جان باختند و سومی هم زخم برداشت. پیش از این برادر بزرگتر وی اشرف رمضان یکتن از نامزدان پیشین انتخابات پارلمانی ۱۳۸۴ هجری شمسی در شهر مزار، مورد سوء قصد قرار گرفت و جاننش را از دست داد.

نتیجه

شاید قضاوت در مورد اینکه در پنج سال آینده چگونه یک ولسی جرگه را شاهد خواهیم بود؛ قبل از وقت بوده باشد. اما از همه مهم، چلنج های بزرگی است که پارلمان موجود با آن روبرو می باشد و کامیابی و ناکامی ولسی جرگه کشور نیز قبل از همه، درگرو تعامل با همین چلنج ها خواهد بود:

مشکل اول قضیه صلح است که به مرحله حساسی رسیده و اما سرنوشت آن در میان عجله امریکا و خون سردی حکومت افغانستان، هنوز هم نا معلوم به نظر می رسد. ولسی جرگه چه نقشی در این میان اداء خواهد نمود؟ اگر ولسی جرگه جدید بتواند معاهده امنیتی میان افغانستان و امریکا را مورد اعاده نظر قرار داده، روابط افغانستان - امریکا را از سر نو به اساس منافع دو طرف تعریف نماید، گام مهمی در راه موفقیت برداشته خواهد بود.

مشکل دوم رابطه میان پارلمان و حکومت است که متأسفانه طی تمام دوره حکومت وحدت ملی، ضعیف بوده به عوض اینکه به محور منافع مردم بچرخد، به محور مصلحت های آنی و داد و ستد دو جانبه چرخیده است. آیا پارلمان جدید خواهد توانست این رابطه را به یک رابطه ای قانون محور و با اعتماد تبدیل نماید؟ بیشتر از ۶۰ مسوده قانونی منتظر تصمیم گیری نهایی ولسی جرگه است، اینکه ولسی جرگه جدید، با این مسوده های قانونی چگونه تعامل خواهد کرد؟ بحثی مهم و سرنوشت ساز می باشد.

مشکل سوم، اعاده ثقه و اعتماد مردم بالای ولسی جرگه است که متأسفانه طی سالهای قبل و باز در جریان انتخابات اخیر ولسی جرگه، سخت ضربه دیده است. خانه ملت باید اعتماد ملت را دوباره کسب نماید. و این مسئولیت قبل از همه بر می گردد به عمل کرد رئیس و هیئت اداری جدید مجلس. امیدواریم هیئت نو منتخب اداری مجلس، درسهای خوبی از ناکامی های پارلمان قبلی آموخته و با مدیریتی متفاوت، باور ها بر ولسی جرگه را دوباره اعاده نمایند.

پایان